

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 9. märts 2018
(OR. en)

6772/18

Institutsioonidevaheline
dokument:
2018/0050 (COD)

PECHE 68
CODEC 310
IA 54

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	8. märts 2018
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2018) 115 final
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastane kava

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2018) 115 final.

Lisatud: COM(2018) 115 final

Brüssel, 8.3.2018
COM(2018) 115 final

2018/0050 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,
millega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastane
kava

{SWD(2018) 59 final} - {SWD(2018) 60 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Vahemere lääneosa on üks Vahemere piirkonna arenenumaid kalapüügi allpiirkondi. Sealt saadakse ligikaudu 31 % kogu lossitud saagist (1,35 miljardit eurot 4,76 miljardi euro suurusest kogusummast) ja seal tegutseb ligikaudu 19 % ametlikult teatatud Vahemere kalalaevastikust¹.

Põhjalähedaste liikide püük ei anna küll suurimat osa lossitud saagist, kuid kalurid on sellest nende liikide suure kaubandusliku väärtuse tõttu väga huvitatud. Põhjalähedaste liikide püük Vahemeres on väga keeruline ning hõlmab paljusid kala- ja koorikloomaliike. Vahemere lääneosas püütakse põhjalähedastest liikidest peamiselt euroopa merluusi (*Merluccius merluccius*), harilikku meripoisurit (*Mullus barbatus*), hiidlehthännakut (*Aristaeomorpha foliacea*), roosat süvahännakut (*Parapenaeus longirostris*), punakat aristiidi (*Aristeus antennatus*) ja norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*). Kõnealune püük hõlmab paljusid liike ja osa kalavarusid liigub mitme liikmesriigi territoriaalvetes. Põhjalähedasi liike püütakse peamiselt traalidega, mis on suurima püügivõimsusega ja mida kasutab suurem osa laevastikust, kuid olulised on ka seisevpüünised, nagu abarad, nakkevõrgud, lõkspüünised ja õngejadad.

Põhjalähedaste liikide püüki Vahemere lääneosas korraldatakse praegu nõukogu määruse (EÜ) nr 1967/2006 (edaspidi „Vahemere määrus“)² kohaselt vastu võetud riiklike majandamiskavadega. Itaalias on kolm traalereid puudutavat majandamiskava (vastu võetud ühe õigusaktiga 2011. aastal),³ Prantsusmaal on üks (vastu võetud 2013. aastal)⁴ nagu ka Hispaanias (kava jõustus 2013. aastal)⁵. Need kavad põhinevad sisendi kontrollimisel, st püügikoormuse piiramisel. See majandamisviis hõlmab tavaliselt selliseid meetmeid nagu püügivahendite ning püügilubade ja kalalaevatunnistuste arvu piiramine, maksimaalse püügipäevade arvu kehtestamine ja püügitegevuse alaline lõpetamine või ajutine peatamine. ELi tasandil võeti 2016. aastal vastu kolmeaastane tagasiheitekava^{6,7} määruse (EL) nr 1380/2013⁸ (ühise kalanduspoliitika määrus) artikliga 15 kehtestatud lossimiskohustuse täitmiseks liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõtu. Rahvusvahelisel tasandil võttis Vahemere üldine kalanduskomisjon (GFCM)

¹ „The state of Mediterranean and Black Sea fisheries“, Vahemere üldine kalanduskomisjon ([FAO 2016](#)).

² Nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1626/94 ([ELT L 36, 8.2.2007, lk 6](#)).

³ Decreto 20 maggio 2011 relativo all'adozione Piani di gestione della flotta a strascico in sostituzione del decreto direttoriale n. 44 del 17 giugno 2010 ([GU Serie Generale, nr 154, 5.7.2011, lk 2](#)).

⁴ Arrêté du 28 janvier 2013 portant création d'un régime d'effort de pêche pour la pêche professionnelle au chalut en mer Méditerranée par les navires battant pavillon français ([TRAM1240482A, lk 3275](#)).

⁵ Orden AAA/2808/2012, de 21 de diciembre, por la que se establece un Plan de Gestión Integral para la conservación de los recursos pesqueros en el Mediterráneo afectados por las pesquerías realizadas con redes de cerco, redes de arrastre y artes fijos y menores, para el período 2013–2017 ([nr 313, lk 7](#)).

⁶ Komisjoni 20. oktoobri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/86, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses teatavate põhjalähedaste liikide püügiga Vahemeres ([ELT L 14, 18.1.2017, lk 4](#)).

⁷ Komisjoni 23. oktoobri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/153, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2017/86, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses teatavate põhjalähedaste liikide püügiga Vahemeres ([ELT L 29, 1.2.2018, lk 1](#)).

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ ([ELT L 354, 28.12.2013, lk 22](#)).

2009. aastal vastu soovitusel Lioni lahes (Vahemere lääneosa põhjapiirkond) kalapüügi piirangutega piirkonna kehtestamise kohta, et kaitsta kudekogumeid (eriti euroopa merluusi omi) ja tundlikke süvamereelupaiku⁹. Nagu selgub allpool, ei ole need meetmed piisavalt piiravad, et aidata kalandussektoris saavutada Vahemere määruises ja ühises kalanduspoliitikas (ÜKP) sätestatud kaitse-eesmärke.

Enamikku Vahemere lääneosa tööstuslikest kalavarudest kasutatakse tasemel, mis on tunduvalt suurem maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (F_{MSY}) sihttasemetest saavutamisele vastavast kalastussuremuse tasemetest vahemikust: selles allpiirkonnas on rohkem kui 80 % hinnatud varudest üle püütud¹⁰. Peale selle on mõne kalavaru biomass piirangu piirväärtuse (B_{LIM}) lähedal,¹¹ mis näitab varude hävinemise suurt tõenäosust. Euroopa merluus ja harilik meripoisur on ülepüütumad kalaliigid: nende praegused kasutustasemed on kuni kümme korda kõrgemad F_{MSY} hinnangulistest sihttasemetest. Kuigi paljude muude kalavarude seisund ei ole teada, on need suure tõenäosusega samas olukorras. Mitme 2015. ja 2016. aastal, sealhulgas Catania protsessi osana korraldatud konsultatsiooni käigus nõustasid sidusrühmad valdavalt, et Vahemere kalavarud on olulisel määral üle püütud. Lisaks sellele on Euroopa ja rahvusvahelised teadusringkonnad korduvalt rõhutanud vajadust võtta kiireloomulisi meetmeid ulatusliku ülepüügi vähendamiseks kogu Vahemere piirkonnas.

Käesoleva ettepanekuga püütakse ulatusliku ülepüügi ja ebatõhusa reguleeriva raamistiku probleemi lahendada, kehtestades ELi tasandil esimest korda mitmeaastase kava. Selle eesmärk on saavutada ühise kalanduspoliitika määruise (artikkel 2) eesmärgid Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügil, nimelt tagada, et püügitegevus oleks pikas perspektiivis keskkonnasäästlik ja seda korraldataks viisil, mis tagab majandusliku, sotsiaalse ja tööhõivealase kasu. Kava soodustab ka lossimiskohustuse täitmist ja võimaldab rakendada piirkonnapõhist lähenemisviisi, mille puhul asjaomased liikmesriigid oleksid kaasatud majandamismeetmete väljatöötamisse.

Ühise kalanduspoliitika määruisega luuakse üldine raamistik ja määratakse kindlaks olukorrad, kus nõukogu ja Euroopa Parlament peavad vastu võtma mitmeaastased kavad, täpsemalt:

- artiklis 9 on sätestatud mitmeaastase kava põhimõtted ja eesmärgid. Eelkõige tuleks võtta kaitsemeetmeid, et taastada ja hoida kalavarud maksimaalset jätkusuutlikku saagikust ületaval tasemel;
- artiklis 10 on loetletud nõuded mitmeaastase kava sisule. Maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastavad mõõdetavad sihttasemed on väljendatud F_{MSY}-vahemikena. Need võimaldavad teatavat paindlikkust segapüügi arvessevõtmiseks ja tagavad suurema kooskõla eri varude majandamismeetmete kehtestamisel, kuna annavad mõningast tegevusruumi. Sihttasemeid täiendavad kaitsemeetmed, mis on seotud preventiivsete ja biomassi piirangu piirväärtustega;
- artikliga 15 nõutakse kavas lossimiskohustuse täitmise täpsustamist, sealhulgas: erisätteid, mis käsitlevad kalapüüki või liike, mille suhtes kehtib lossimiskohustus; erandeid, sealhulgas väheste tähtsusega erandeid kuni 5 % ulatuses kõigi lossimiskohustusega hõlmatud liikide aastast kogusaagist; sätteid püügi dokumenteerimise kohta; vajaduse korral kalavarude kaitseks alammõõtude kehtestamist, ja

⁹ „Recommendation on the establishment of a fisheries restricted area in the Gulf of Lion to protect spawning aggregations and deep sea sensitive habitats“ ([GFCM/33/2009/1](#)).

¹⁰ „Monitoring the performance of the Common Fisheries Policy“ ([STECF-17-04](#)).

¹¹ „Mediterranean assessments part 1“ ([STECF-15-18](#)).

- artikliga 18 on kehtestatud kaitsemeetmete valdkonnas piirkondliku koostöö raamistik. Otsese majandamishuviga liikmesriigid võivad esitada komisjonile ühiseid soovitusi teatavate meetmete võtmiseks, kui komisjonile on antud õigus võtta kavas ettenähtud eesmärkide saavutamiseks vastu rakendusakte või delegeeritud õigusakte. Kavaga kehtestatakse piirkondlik koostöö liikmesriikide vahel eesmärgiga võtta vastu lossimiskohustust käsitlevad sätted ja kehtestada teatavate varude suhtes konkreetsed kaitsemeetmed.

5. jaos antakse ülevaade mitmeaastase kava konkreetsetest sätetest.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Käesolev Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastast kava käsitlev ettepanek on kooskõlas ühise kalanduspoliitika määrusega ning varasemate mitmeaastaste kavadega Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude,¹² Põhjamere põhjalähedaste kalavarude¹³ ja Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide kohta¹⁴.

Vahemere määruks on sätestatud tehnilised kaitsemeetmed, nagu vähim võrgusilma suurus, minimaalsed vahemaad ja sügavused püügivahendite kasutamisel ning lossitava kala alammõõt. Paljud neist asendatakse, kui võetakse vastu komisjoni ettepanek määruse kohta, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil¹⁵.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Ettepanek ja selle eesmärgid on kooskõlas liidu muude tegevuspõhimõtetega, eelkõige merestrateegia raamdirektiivis¹⁶ sätestatud keskkonnapoliitikaga ning eesmärgiga tagada 2020. aastaks ELi mereala hea keskkonnaseisund.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Käesoleva ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 2.

- **Subsidiaarsus**

Ettepanek puudutab mere bioloogiliste ressursside kaitset, mis kuulub ELi ainupädevusse. Subsidiaarsuse põhimõtet järelilikult ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Kavandatud meetmed vastavad proportsionaalsuse põhimõttele, kuna need on asjakohased ja vajalikud ning muud vähem piiravad meetmed ei ole soovitud poliitiliste eesmärkide saavutamiseks kättesaadavad.

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 ([ELT L 191, 15.7.2016, lk 1](#)).

¹³ Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008 ([COM\(2016\) 493, 3. august 2016](#)).

¹⁴ Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide ja nende varude püügi mitmeaastane kava ([COM\(2017\) 097, 24. veebruar 2017](#)).

¹⁵ Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ([COM\(2016\) 134, 11. märts 2016](#)).

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv) ([ELT L 164, 25.6.2008, lk 19](#)).

- **Vahendi valik**

Kavandatud vahend on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Ei kohaldata.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Sidusrühmadega konsulteeriti põhjalikult 2016. ja 2017. aastal. Eesmärk oli i) suurendada teadlikkust enamiku Vahemere kalavarude muret tekitavast olukorrast, ii) leppida kokku vajaduses kiireloomuliste meetmete järele riiklikul, ELi ja rahvusvahelisel tasandil ning iii) koguda võimalikult paljudelt sidusrühmadelt teavet ja arvamusi selle kohta, kuidas olukorda parandada.

Lihtsuse huvides on konsultatsioonid liigitatud kolme rühma: Vahemere nõuandekomisjon, Catania protsess ja avalik konsultatsioon.

Vahemere nõuandekomisjon (MEDAC)

MEDAC on kõige esindavam Vahemere piirkonna kalandussektori sidusrühmade organisatsioon. Ta esindab kõiki käesolevast algatusest mõjutatud osalisi: kalandussektor (sh väikesemahulise kalapüügi allsektor), ametiühingud ja muud huvirühmad, nagu keskkonnaorganisatsioonid, tarbijarühmad ja sport-/harrastuskalapüügi ühendused, kes tegutsevad Vahemere piirkonnas ühise kalanduspoliitika alusel.

2017. aastal korraldas MEDAC neli mitmeaastase kava teemalist erikoosolekut, kus osalesid ettevõtjate esindajad, liikmesriikide kalandusasutused, teadusringkonnad, Euroopa Kalanduskontrolli Amet ning merendus- ja kalandusajade peadirektoraat. Töö tulemusel võeti 2017. aasta novembris vastu aramus¹⁷. Enamikku MEDACi soovitusi on käesolevas ettepanekus arvesse võetud, nimelt:

- selle kohaldamisala muutmine seoses geograafilise ulatuse, varude ja püügivahenditega (sh harrastuspüügiga);
- püügivõimaluste kasutamine püügipiirangute alusel (väljendatud päevadena merel / laevadena päevas) vastavalt teaduslikele nõuannetele;
- merepõhjas veetavate püüniste keelu laiendamine 50 meetrilt asjakohasele sügavusele, et suurendada kalade jaoks oluliste rannikuelupaikade kaitset;
- püügikeelupiirkondade ja -aegade kasutamine koelmute ja noorkalade kasvualade kaitsmiseks;
- nõukogu määruse (EÜ) nr 1967/2006 III lisas loetletud liikide puhul lossitava kala alammõõdu ajakohastamine;

kaht ettepanekut (st elektrooniliste seiresüsteemide kasutuselevõtmine kõigi mitmeaastase kavaga hõlmatud laevade puhul ja EMKFi täiendav toetus) ei ole ettepanekus arvestatud, sest valdkondadevahelisi õigusraamistikke peeti sobivamaks.

¹⁷ „Opinion for a multiannual plan (MAP) for the fisheries exploiting demersal stocks in the western Mediterranean Sea“, Rooma ([MEDAC\(2017\) 270, 7. november2017](#)).

Catania protsess

2016. aasta veebruaris peetud kõrgetasemelisel kohtumisel, mis tähistas Catania protsessi algust, tunnistasid osalejad teaduslike nõuannete, Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) kaudu toimuva valitsustevahelise koostöö ja (vähemal määral) teatavate kalavarude majandamise meetmete vastuvõtmise vallas tehtud edusamme. Teisalt märgiti, et see ei ole aidanud parandada kalavarude seisundit. Vahemeres kasutatakse üle 90 % hinnatud töönduslikest kalavarudest tasemel, mis on tunduvalt suurem ohutust bioloogilistest piirmääradest, samal ajal kui paljude varude seisund on teadmata. Olukorra parandamiseks kutsusid osalejad üksmeelselt üles uuesti kinnitama kohustust võtta erimeetmeid Vahemere kalavarude taastamiseks.

See poliitiline surve ajendas kaheksa Vahemere piirkonna liikmesriigi kalandusvaldkonna juhte kohtuma 2016. aasta juunis eesmärgiga minna paberil eksisteerivatest üldistest kohustustest kaugemale ja tagada, et EL võtaks oma kohustuste täitmiseks konkreetseid meetmeid. Nad tõid ka välja prioriteetsed valdkonnad täiendavate riiklike meetmete võtmiseks. Prantsusmaa ja Hispaania soovitasid luua Vahemere lääneosas Lioni lahes ühised püügikeelupiirkonnad ja -ajad, et vähendada püügikoormust ja suurendada euroopa merluusi püügi selektiivsust.

Konsultatsiooniprotsess lõppes 2017. aasta märtsis, mil allkirjastati ministrite deklaratsioon Vahemere kalapüügi jätkusuutlikkuse kohta,¹⁸ milles on sätestatud selle piirkonna uus kalamajanduse strateegiline raamistik ja viis meedet koos järgmise kümne aasta jooksul saavutatavate mõõdetavate tulemustega. Käesolev algatus on osa ELi tasandi meetmetest Vahemere lääneosa kalavarude taastamiseks jätkusuutlikul tasemel.

Avalik konsultatsioon

Merendus- ja kalandusajade peadirektoraat korraldas 30. maist kuni 30. septembrini 2016 internetipõhise avaliku konsultatsiooni Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastase kava üle. Üldeesmärk oli koguda sidusrühmadelt teavet ja arvamusi, eelkõige algses kavandamisetapis.

Vastanutel paluti täita küsimustik, mis sisaldas avatud ja suletud küsimusi, millest kuus olid seotud vastanutega ja 18 käsitlesid Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi bioloogilisi, tehnilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte. Teemad hõlmasid probleemi mõistmist, majandamisvõimalusi ning võimaliku mitmeaastase kava kohaldamisala ja sisu.

Peamised tulemused olid järgmised¹⁹:

- (1) enamik vastanuid nõustus, et praegune majandamisraamistik (st Vahemere määruse kohased riiklikud majandamiskavad) ei ole ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks piisav. Lisaks sellele leidis 67 % vastanuid, et praeguse raamistiku täiendamine riiklike või ELi tasandi lühiajaliste meetmetega ei oleks eesmärkide saavutamiseks piisav;
- (2) enamik vastanuid leidis, et praegust majandamisraamistikku on paljudes aspektides halvasti ning riikides ja kalalaevastike poolt ebaühtlaselt rakendatud. Ebatõhusust soodustasid kaks põhitegurit: i) sidusrühmade (sh kalandussektori) puudulik kaasamine meetmete väljatöötamisse ja ii) tõhusa kontrolli puudumine;

¹⁸ Vahemere kalanduse jätkusuutlikkust käsitlev ministrite konverents, Malta MedFish4Ever ministrite deklaratsioon ([Malta, 30. märts 2017](#)).

¹⁹ Avalik konsultatsioon Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastase kava üle ([merendus- ja kalandusajade peadirektoraat, 30.5.–30.9.2016](#)).

- (3) enamik vastanuid pidas parimaks pikaajaliseks lahenduseks ELi mitmeaastast kava Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi kohta. Sellist lähenemisviisi õigustas segapüük, osalevate liikmesriikide arv ning eri püügivahendite ja püügiliikide vastasmõju;
- (4) valdav enamik toetas järgmiste eesmärkide lisamist mitmeaastasest kavasse: i) maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamine; ii) tõhusa ja läbipaistva majandamisraamistiku vastuvõtmine; iii) kontrolli-, järelevalve- ja seiresüsteemide tõhustamine ning iv) kalandussektori sotsiaal-majandusliku stabiilsuse tagamine;
- (5) avaliku konsultatsiooni raames käsitleti ka alternatiivsete meetmete kindlaksmääramist Vahemere põhjalähedaste liikide püügi jaoks, nagu lubatud kogupüügi (TAC) kehtestamine. Seda meedet toetasid vabaühendused ja mõned üksikisikud. Ükski kalurite ühendus ega riigiasutus seda siiski ei toetanud, viidates lubatud kogupüügi rakendamise keerukusele segapüügi korral;
- (6) peaaegu kõik vastanud toetasid püügikoormuse reguleerimise korra kombineerimist tehniliste kaitsemeetmetega kui parimat viisi Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi korraldamiseks. Kõige rohkem toetati selliseid meetmeid nagu püügikeelupiirkondade ja -aegade kehtestamine, tehniliste muudatuste tegemine selektiivsuse parandamiseks, varude kaitseks alammõõtude kehtestamine ja ühismajandamiskavad.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Selle algatuse teaduslikke ja tehnilisi aspekte käsitlesid peamiselt kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF), merendus- ja kalandusajade peadirektoraat ning Euroopa kalandus- ja vesiviljelustoodete turu seirekeskus (EUMOFA). 2015. ja 2016. aastal pidasid kaks STECFi eksperdirühma koosoleku, et koostada bioloogiline hinnang mitmeaastase kava eri aspektidega seotud poliitikavariantide ja soovitude kohta. 2017. aastal tegid komisjoni talitused kindlaks mõjutatud sidusrühmad ja koostasid sotsiaal-majandusliku analüüsi. EUMOFA esitas täiendavaid andmeid turudünaamika kohta Vahemere lääneosas.

Hinnang Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide seisundi kohta põhineb STECFi ja GFCMi teadusliku nõuandekomitee hiljutisimal töötl.

Peale selle võeti käesolevas algatuses arvesse kaht uuringut:

- Vahemere määruse tagasiulatuvat hindamist²⁰ kasutati selleks, et kontrollida selle määruse rakendamist liikmesriikides ja hinnata, mil määral see soodustas ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist. Lioni lahe juhtumiuuring oli määrav probleemi olemuse kindlaksmääramisel ja
- STECFi tehtud liikmesriikide majandamiskavade põhjalik analüüs^{21,22} aitas täpsustada probleemi, eelkõige põhjusi, miks kavasid ei peetud 2020. aastaks jätkusuutliku püügitaseme saavutamiseks piisavaks.

Lisamaterjali koguti teaduslikest väljaannetest, tehnilistest aruannetest ja kirjandusest.

²⁰ Uuringu „Retrospective evaluation study of the Mediterranean Sea Regulation“ lõpparuanne, lk 230 (Euroopa Liidu Väljaannete Talitus avaldab aruande) (MRAG(2016)).

²¹ „Teaduslikud nõuanded, mis käsitlevad Vahemere piirkonna majandamiskavade vastavust ühise kalanduspoliitika nõuetele“, erileping nr 9, 4. ülesanne (teaduslikud nõuanded ühise kalanduspoliitika rakendamise toetamiseks), läbivaadatud aruanne, 8.8.2014 (MAREA(2014)).

²² 49. plenaaristung aruanne ([PLEN-15-02](#)).

- **Mõjuhinnaang**

Komisjon koostas *parema õigusloome suuniste* kohaselt mõjuhinnaangu, kogudes kõik vajalikud tõendid selle algatuse toetuseks ja analüüsid neid. See hõlmas probleemi olemasolu kontrollimist, peamiste poliitikavariantide kirjeldamist ning nende võimaliku keskkonna-, sotsiaalse ja majandusliku mõju uurimist.

Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püüki mõjutavad kaks peamist probleemi. Need on ulatuslik ülepüük ja ebatõhus püüki reguleeriv raamistik. Ülepüügi peamiseks põhjuseks peetakse püügivõimsuse liigset kasutamist (st laevade suur arv ja suur püügikoormus). Samal ajal on kehtiv reguleeriv raamistik oma piiratud kohaldamisala, aeglase ja puuduliku rakendamise ning sidusrühmade vastutuse puudumise tõttu ebatõhus. Need probleemid on otseselt või kaudselt põhjustanud põhjalähedaste liikide muret tekitava seisundi (st rohkem kui 80 % hinnatud varudest on üle püütud ja osade biomass on väga väike, mis näitab varude hävinemise suurt tõenäosust), toonud kaasa sotsiaal-majanduslikud tagajärjed kaluritele ja kalandussektorile ning avaldanud mõju merekeskkonnale.

Eespool kirjeldatud probleemid mõjutavad eeskätt Prantsusmaalt, Itaaliast ja Hispaaniast pärit ELi kalalaevastikke. ELi kalandusandmete kogumise raamistiku andmetel võib see algatus mõjutada umbes 13 000 laeva²³. Neist ligikaudu 76 % on Itaalia, 15 % Hispaania ja 9 % Prantsuse laevad. Väikseimad laevastiku segmendid on enamasti seisevpüüniseid kasutavad laevad ja õngejadalaevad (ligi 10 400 laeva, mille saak on umbes 1 500 tonni) ning suurimad on peamiselt põhjatraalerid (ligi 2 800 laeva, mille saak on umbes 13 500 tonni). Enamik asjaomaseid kalandusettevõtjaid on mikroettevõtjad (keskmiselt 89 %-l ettevõtjatest on ainult üks laev).

Selle taustal kaaluti kolme poliitikavarianti:

- 1. variant: poliitikat ei muudeta ehk praegune olukord säilib (st kehtivat reguleerivat raamistikku kohaldatakse edasi) – seda kasutatakse teiste variantide võrdlusalusena;
- 2. variant: praeguse majandamisraamistiku muutmine – riiklikud majandamiskavad vaadatakse läbi, et lisada ühise kalanduspoliitika eesmärgid, eelkõige: praeguse kohaldamisala muutmine (kaetud kalavarude, püügi ja ala poolest), uued kaitse-eesmärgid, nagu maksimaalne jätkusuutlik saagikus, mõõdetavad sihttasemed ja ajaraamistik ning uued kaitsemeetmed, ja
- 3. variant: mitmeaastase kava vastuvõtmine ELi tasandil – eesmärk on tagada, et Vahemere lääneosas põhjalähedaste liikide püügile keskendunud ELi kalalaevastike tegevust reguleeriks ELi tasandil ühtlustatud ja integreeritud õigusraamistik.

Kõiki mõju hindamise käigus kogutud ja analüüsitud tõendeid arvesse võttes eelistatakse 3. varianti, st mitmeaastast kava ELi tasandil. Sellel on järgmised põhjused:

- (1) mitmeaastasel kaval oleks positiivsem keskkonnamõju. Eelkõige oleks kõigi varude kalastussuremuse sihttasemete saavutamise tõenäosus ligikaudu 36 %. Kuigi see näitaja on endiselt madal ja kaugel maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgist, on kõnealuse variandiga võimalik saavutada paremad tulemused kui 1. variandiga (0 %) ja 2. variandiga (28 %);
- (2) ligikaudu 70 % hinnatud varude puhul taastuks kudekarja biomass preventiivset piirväärtust (B_{PA}) ületaval tasemel (1. variandi puhul 5 % ja 2. variandi puhul 72 %).

²³ Need arvvaartused peaksid olema väiksemad, kuna Itaalia ametlikud andmed hõlmavad terves Vahemere piirkonnas tegutsevate laevade koguarvu. STECF 16-11 kohaselt tegutseb üksnes Vahemere lääneosas umbes 9 000 laeva. Mõjuhinnaangus kasutati siiski liikmesriikide poolt andmete kogumise raames esitatud ametlike andmeid.

Kavas nähakse ette ka biomassi kaitsemeetmed, mis nõuavad eelnevalt kindlaksmääratud meetmete võtmist, et taastada allapoole ohutuid bioloogilisi piirväärtusi vähenenud varude suurus, mis suurendab seega ka jätkusuutliku biomassi taseme säilitamise tõenäosust. Peale selle on 2. variandi kohase FMSY eesmärgi saavutamine kavaga võrreldes põhimõtteliselt riskantsem kahel põhjusel: i) tõhusa majandamisraamistiku (nt suurem koostöö, ühtlustamine ja liikmesriikidevaheline koostöölastamine) saavutamiseks tuleb täita palju rohkem tingimusi ning ii) isegi kui praegust raamistikku muudetakse, ei ole mingit garantiid, et senine täheldatud puudulik rakendamine lõpeb;

- (3) kuigi kavaga kaasnevad püügikoormuse vähendamise tõttu üleminekuperioodil suuremad tööhõive- ja tulususega seotud kulud, peaksid sotsiaal-majanduslikud tulemused paranema 2025. aastaks eeldatavasti kõigi laevastike puhul, kusjuures 2025. aastal ohustab finantsrisk ainult üht laevastikku (1. variandi puhul üheksat laevastiku segmenti ja 2. variandi puhul nelja);
- (4) praeguste riiklike majandamiskavadega võrreldes oleks mitmeaastane kava ühtlustatud (ühtne reguleeriv raamistik), stabiilne (peetakse silmas pikaajalist perspektiivi) ja läbipaistev (asjaomased kolm liikmesriiki suudaksid ühiselt viia kalastussuremuse jätkusuutlikule tasemele);
- (5) mitmeaastased kavad on rohkem koostöös reformitud ühise kalanduspoliitikaga, eelkõige seda sätestava määruse artikliga 2, kuna need on eelistatavam majandamisvahend kalavarude säästva kasutamise tagamiseks.

Ka laiaulatuslik konsulteerimine näitas, et enamiku sidusrühmade (riigiasutused, kalandussektor, vabaühendused ja üldsus) arvates on ELi mitmeaastane kava parim võimalus Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi korraldamiseks.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Kuigi käesolev ettepanek ei ole komisjoni õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) algatus, kehtestataks sellega lihtsam, stabiilsem ja läbipaistvam majandamisraamistik. Pärast üleminekuperioodi võib oodata lihtsustumist, sest mitmeaastane kava asendab praegu eri riiklike majandamiskavade vahel jaotunud eeskirjad ja tagab kõnealuse püügi jaoks kasutatavate eri majandamisvahendite koostööla.

Ettepanekuga nähakse ka ette selgem süsteem teaduslike nõuannete rakendamiseks majandamismeetmetes. Teadlased esitavad oma nõuanded kord aastas, sealhulgas püügikoormuse piirangute kohta, et tagada jätkusuutlikud püügitasemed, ja nende põhjal koostatakse iga-aastane komisjoni ettepanek kalapüügi võimalusi käsitleva määruse kohta.

- **Põhiõigused**

Ei kohaldata.

4. MÕJU EELARVELE

Mõju eelarvele puudub.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Teatavat majandamismeetmete mõju jälgitakse ühise kalanduspoliitika elluviimisega seotud tavapärase töö käigus. Liikmesriigid koguvad juba andmete kogumist käsitlevate ELi õigusaktide alusel andmeid, mis on vajalikud ettepaneku sotsiaal-majandusliku ja

keskkonnamõju jälgimiseks. STECF annab juba teaduslikke nõuandeid asjaomaste põhjalähedaste liikide (st euroopa merluus, harilik meripoisur, punakas aristiid, roosa süvahännak, hiidlehthännak ja norra salehomaar) kohta. Mõju turgudele kontrollitakse Euroopa kalandus- ja vesiviljelustoodete turu seirekeskuse (EUMOFA) kaudu.

Vastavalt ühise kalanduspoliitika määruse artikli 10 lõikele 3 nähakse mitmeaastastes kavades ette esimene järelhindamine ja seejärel hilisemad hindamised, eelkõige selleks, et võtta arvesse teaduslike nõuannete muutumist. STECF hindab kava ja selle mõju viis aastat pärast kava jõustumist. Komisjon esitab seejärel aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Varasem hindamine ei ole otstarbekas, sest kava rakendamise ja selle hindamise jaoks vajalike andmete kättesaadavaks muutumise vahele jääb pikk ajavahemik. Hindamise perioodilisus ei takista siiski seadusandjaid kava muutmast, et võtta arvesse teaduslikku, poliitilist või sotsiaal-majanduslikule arengut.

- **Selgitavad dokumendid**

Ei kohaldata.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Kava peamised elemendid on vastavalt mitmeaastase kava põhimõtteid, eesmärgi ja sisu käsitlevatele sätetele (ühise kalanduspoliitika määruse artiklid 9 ja 10) järgmised:

- **kohaldamisala:** ettepanekut kohaldatakse põhjalähedase püügi ajendiks olevate liikide (st euroopa merluusi, hariliku meripoisuri, roosa süvahännaku, punaka aristiidi, hiidlehthännaku ja norra salehomaari), kaaspüügiliikide ja muude selliste põhjalähedaste liikide suhtes, mille kohta ei ole piisavalt andmeid. Seda kohaldatakse ka Vahemere lääneosa (st GFCMi alapiirkonnad 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11) liikide tööndusliku ja harrastuspüügi suhtes;
- **eesmärgid:** ettepaneku eesmärk on aidata saavutada ühise kalanduspoliitika määruse artiklis 2 sätestatud eesmärgid, eelkõige saavutades maksimaalse jätkusuutliku saagikuse, kohaldades ettevaatusprintsipi ja rakendades ökosüsteemipõhist lähenemisviisi. Ettepanek hõlbustab ka lossimiskohustuse täitmist;
- **mõõdetavad sihttasemed:** kavandatud kalastussuremuse sihttasemed on FMSY-vahemikud, mida väljendatakse kudekarja biomassina ja mis tuleks saavutada hiljemalt 2020. aastaks. Vahemikud võimaldavad asjaomaste varude maksimaalsel jätkusuutlikul saagikusel põhinevat majandamist, tagades samal ajal teatava paindlikkuse seoses segapüügiga;
- **kaitse piirväärtused:** kavandatud kaitse piirväärtused, mida väljendatakse kudekarja biomassina, on kooskõlas Vahemere kohta antud teaduslike nõuannetega. Ettepanekuga kehtestatakse kõikide varude jaoks biomassi piirangu piirväärtus (BLIM), mille korral varud on suures hävinemise ohus, ja preventiivne piirväärtus (BPA) kui ohutuse piir;
- **kaitse- ja parandusmeetmed:** ettepanekuga kehtestatakse kaitsemeetmed, mis võimaldavad varude taastumist preventiivse piirväärtuse või biomassi piirangu piirväärtuse ületamisel. Need võivad hõlmata mitmesuguseid meetmeid, sealhulgas liikmesriigi või komisjoni erakorralisi meetmeid;
- **püügikoormuse reguleerimise kord:** ettepanekuga kehtestatakse ELi tasandil püügikoormuse reguleerimise kord kõikide traalide suhtes, mida kasutatakse I lisas loetletud piirkondades ja pikkusekategoriatesse kuuluvatel laevadel. Nõukogu teeb igal aastal teaduslike nõuannete põhjal liikmesriigiti otsuse iga püügikoormuse

rühma maksimaalse lubatud püügikoormuse (püügipäevade arv) kohta. Lisaks sellele nähakse ettepanekus kooskõlas teaduslike nõuannetega ette püügikoormuse märkimisväärne vähendamine esimesel rakendamisaastal;

- **suletud püügipiirkonnad:** lisameetmena nähakse ettepanekus ette püügikeelupiirkonna ja -aja kehtestamine, millega keelatakse traalide kasutamine igal aastal 1. maist kuni 31. juulini 100 m samasügavusjoonest madalamal. See võimaldaks rannikuvööndis kasutada selektiivsemaid püügivahendeid, et kaitsta noorkalade kasvualasid ja tundlikke elupaiku ning suurendada väikesemahulise kalapüügi sotsiaalset jätkusuutlikkust. Võttes arvesse euroopa merluusi sotsiaalmajanduslikku tähtsust ja kiireloomulist vajadust vähendada selle liigi suurt kalastussuremust, soovitatakse euroopa merluusi kudemise kaitseks luua piirkondadeks jaotamise kaudu täiendavaid püügikeelualasid;
- **lossimiskohustus:** ettepanekuga täpsustatakse lossimiskohustuse pikaajalist täitmist. Eelkõige kehtestatakse piirkondadeks jaotamise sätted, mis on vajalikud kehtestatud erandite laiendamiseks ja/või muutmiseks teaduslikult tõendatud kõrge ellujäämismääraga liikide puhul ja vähese tähtsusega erandite tegemiseks;
- **piirkondlik koostöö:** ettepanekuga kehtestatakse piirkondlik koostöö liikmesriikide vahel eesmärgiga võtta teatavate varude jaoks vastu lossimiskohustust käsitlevad sätted ja konkreetsed kaitsemeetmed, sealhulgas tehnilised meetmed;
- **seire ja hindamine:** ettepanekuga kehtestatakse teaduslik seire, et hinnata põhjalähedast püüki ajendavate liikide ja võimaluse korral kaaspüügiliikide maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks tehtavaid edusamme. See on Vahemere piirkonnas hädavajalik, sest see tagab kavaga hõlmatud varude korrapärase hindamise. Kava ennast tuleb hinnata viis aastat pärast rakendamist.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastane kava

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,²⁴

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsioonis, mille osaline liit on, on sätestatud kaitsekohustused, sealhulgas kohustus toetada püütavate liikide populatsioonide säilitamist maksimaalset jätkusuutlikku saagikust (MSY) tagaval tasemel või nende taastamist sellisel tasemel.
- (2) 2015. aastal New Yorgis peetud säästva arengu tippkohtumisel võtsid liit ja selle liikmesriigid endale kohustuse reguleerida 2020. aastaks tõhusalt kalapüüki, teha lõpp ülepüügile ja ebaseaduslikule, teatamata ja reguleerimata kalapüügile ning hävitavate tagajärgedega kalastusviisidele ning rakendada teaduspõhised majandamiskavad, et taastada kalavarud võimalikult lühikese aja jooksul vähemalt sellisel tasemel, mis tagab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse vastavalt nende bioloogilistele omadustele.
- (3) 30. märtsil 2017 Maltas vastu võetud MedFish4Ever ministrite deklaratsioonis²⁵ on sätestatud Vahemere piirkonna kalanduse uus juhtimisraamistik ja esitatud viit konkreetset meedet hõlmav tööprogramm järgmiseks kümneks aastaks. Üheks võetud kohustuseks on mitmeaastaste kavade koostamine.
- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1380/2013²⁶ kehtestatakse ühise kalanduspoliitika eeskirjad kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega. Ühine kalanduspoliitika peab toetama merekeskkonna kaitset ja kõikide kaubanduslikul eesmärgil kasutatavate liikide säästvat majandamist, eriti aga hea keskkonnaseisundi saavutamist hiljemalt 2020. aastaks.
- (5) Ühise kalanduspoliitika eesmärgid on muu hulgas tagada, et kalapüük ja vesiviljelus oleksid pikaajaliselt keskkonnasäästlikud, ning kohaldada ettevaatusprintsipi

²⁴ ELT C [...], [...], lk [...].

²⁵ Malta MedFish4Ever ministrite deklaratsioon. Vahemere kalanduse jätkusuutlikkust käsitlev ministrite konverents ([Malta, 30.3.2017](#)).

²⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ ([ELT L 354, 28.12.2013, lk 22](#)).

põhinevat lähenemisviisi ja ökosüsteemipõhist lähenemisviisi kalavarude majandamisele.

- (6) Ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks tuleks vastu võtta mitmesugused kaitsemeetmed, nagu mitmeaastased kavad, tehnilised meetmed ning püügivõimaluste kindlaksmääramine ja eraldamine.
- (7) Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 9 ja 10 kohaselt peavad mitmeaastased kavad põhinema teaduslikel, tehnilistel ja majanduslikel nõuannetel. Vastavalt nendele sätetele peab käesolevas määruses ettenähtud mitmeaastane kava sisaldama eesmärgi, mõõdetavaid sihttasemeid koos selge ajakavaga, kaitse piirväärtusi ning kaitse- ja tehnilisi meetmeid, mille eesmärk on vältida ja vähendada soovimatut püüki.
- (8) „Parimad kättesaadavad teaduslikud nõuanded“ on avalikult kättesaadavad teaduslikud nõuanded, mida toetavad kõige uuemad teaduslikud andmed ja meetodid ning mille on välja andnud või läbi vaadanud liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud sõltumatu teadusasutus.
- (9) Komisjon peaks mitmeaastase kavaga hõlmatud varude puhul saama parimaid kättesaadavaid teaduslikke nõuandeid. Selleks peaks ta konsulteerima eelkõige kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomiteega (STECF). Komisjon peaks eelkõige saama avalikult kättesaadavaid teaduslikke nõuandeid, sealhulgas nõuandeid segapüügi kohta, milles võetakse arvesse käesolevas määruses sätestatud kava ning esitatakse F_{MSY}-vahemikud ja kaitse piirväärtuste (B_{PA} ja B_{LIM}) vahemikud.
- (10) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1967/2006²⁷ kehtestatakse Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamisraamistik ning selles nõutakse majandamiskavade vastuvõtmist liikmesriikide territoriaalvetes traalide, paadinootade, kaldanootade, haardvõrkude ja tragidega teostatava püügi korraldamiseks.
- (11) Prantsusmaa, Itaalia ja Hispaania on vastu võtnud määruse (EÜ) nr 1967/2006 kohased majandamiskavad. Kavad ei ole siiski ühtsed ja neis ei võeta arvesse kõiki põhjalähedaste liikide püügi vahendeid ega teatavate varude ja kalalaevastike jaotust piirialadel. Peale selle on need kavad osutunud ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamisel ebatõhusaks. Liikmesriigid ja sidusrühmad on avaldanud toetust kõnealuseid varusid käsitleva mitmeaastase kava koostamisele ja rakendamisele ELi tasandil.
- (12) STECF on tõendanud, et Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide kasutamine ületab tunduvalt maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks vajalikke tasemeid.
- (13) Seepärast on asjakohane kehtestada Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide kaitse ja säästva kasutamise mitmeaastane kava (edaspidi „kava“).
- (14) Selles kavas tuleks arvesse võtta eri liikide koosesinemist asjaomases püügipiirkonnas ja püüki ajendavate liikide – st euroopa merluusi (*Merluccius merluccius*), hariliku meripoisuri (*Mullus barbatus*), roosa süvahännaku (*Parapenaeus longirostris*), norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*), punaka aristiidi (*Aristeus antennatus*) ja hiidlehthännaku (*Aristaeomorpha foliacea*) – vahelist dünaamikat. Samuti tuleks arvesse võtta kaaspüügiliike ja neid põhjalähedasi liike, mille kohta ei ole piisavalt andmeid. Kava tuleks kohaldada liidu vetes või liidu kalalaevade poolt Vahemere

²⁷ Nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1626/94 ([ELT L 36, 8.2.2007, lk 6](#)).

lääneosas asuvatest liidu vetest väljaspool teostatava põhjalähedaste liikide püügi (eelkõige traalide, põhjavõrkude, lõkspüüniste ja õngejadade) suhtes.

- (15) Käesolevas määruses sätestatud kava peaks hõlmama Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide harrastuspüüki, võttes arvesse selle tähtsust. Käesolevas määruses sätestatud mitmeaastases kavas tuleks ette näha võimalus võtta konkreetseid majandamismeetmeid, kui selline püük avaldab varudele olulist mõju.
- (16) Mitmeaastase kava geograafiline kohaldamisala peaks põhinema varude geograafilisel jaotusel, nagu on märgitud parimates kättesaadavates teaduslikes nõuannetes. Parema teadusliku teabe saamisel võib osutuda vajalikuks muuta mitmeaastases kavas sätestatud varude geograafilist jaotust. Seetõttu tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kohandatakse mitmeaastases kavas sätestatud varude geograafilist jaotust, kui teaduslikud nõuanded osutavad asjaomaste varude geograafilise jaotuse muutumisele.
- (17) Käesolevas määruses sätestatud kava eesmärk on aidata kaasa ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamisele ning eelkõige saavutada sihtliikide puhul maksimaalne jätkusuutlik saagikus ja seda säilitada, täita lossimiskohustust selliste põhjalähedaste liikide puhul, mille suhtes kohandatakse kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõtu, edendada rannakalandust ja sotsiaal-majanduslikke aspekte silmas pidades kalapüügist sõltuvate isikute rahuldavat elatustaset. Kavaga rakendatakse ökosüsteemipõhist lähenemisviisi kalavarude majandamisele, et viia miinimumini püügitegevuse negatiivne mõju mere ökosüsteemile. See peaks olema kooskõlas liidu keskkonnanalaste õigusaktidega, eelkõige eesmärgiga saavutada 2020. aastaks hea keskkonnaseisund (vastavalt direktiivile 2008/56/EÜ²⁸) ning direktiivi 2009/147/EÜ²⁹ ja nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ³⁰ eesmärkidega.
- (18) On asjakohane kehtestada selline kalastussuremuse sihttase (F), mis vastaks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamisele kooskõlas olevate väärtuste (F_{MSY}) vahemikena väljendatud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamise ja hoidmise eesmärgile. Need parimatele kättesaadavatele teaduslikele nõuannetele tuginevad vahemikud on vajalikud, et tagada paindlikkus, mis võimaldab võtta arvesse teaduslike nõuannete muutusi, aidata täita lossimiskohustust ja arvestada segapüügiga. Kava kohaselt peavad vahemikud olema sellised, et pikas perspektiivis ei väheneks saagikus maksimaalse jätkusuutliku saagikusega võrreldes rohkem kui 5 %. Lisaks sellele on F_{MSY}-vahemiku ülempiiri eesmärk tagada, et varude vähenemise tõenäosus alla biomassi piirangu piirväärtuse (B_{LIM}) ei ületaks 5 %.
- (19) Püügivõimaluste kindlaksmääramiseks tuleks kehtestada tavapärase kasutamise korral kohaldatavad F_{MSY}-vahemikud ja paindlikumad F_{MSY}-vahemikud, mida kohaldatakse asjaomaste varude hea seisundi korral. Kindlaksmääratud püügivõimalused võiksid ulatuda sellesse vahemikku vaid juhul, kui see on teaduslike nõuannete põhjal vajalik käesolevas määruses sätestatud eesmärkide saavutamiseks segapüügi puhul, varude liigisisest või liikidevahelisest dünaamikast tingitud kahju vältimiseks või järjestikuste aastate püügivõimaluste kõikumiste piiramiseks.

²⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv) ([ELT L 164, 25.6.2008, lk 19](#)).

²⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta ([ELT L 20, 26.1.2010, lk 7](#)).

³⁰ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta ([EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7](#)).

- (20) Varude jaoks, mille kohta on olemas maksimaalse jätkusuutliku saagikusega seotud sihttasemed, tuleb kaitsemeetmete kohaldamise eesmärgil kehtestada kaitse piirväärtused, mis on väljendatud preventiivsete piirväärtustena (B_{PA}) ja biomassi piirangu piirväärtustena (B_{LIM}).
- (21) Tuleks kehtestada asjakohased kaitsemeetmed, et tagada eesmärkide saavutamine ja vajaduse korral parandusmeetmete võtmine muu hulgas juhul, kui varud vähenevad allapoole kaitse piirväärtusi. Parandusmeetmed peaksid hõlmama erakorralisi meetmeid vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklitele 12 ja 13, püügivõimalusi ja muid konkreetseid kaitsemeetmeid.
- (22) Määruse (EL) nr 1380/2013 kohaselt peavad püügivõimalused vastama mitmeaastastes kavades ettenähtud eesmärkidele, ajaraamistikule ja marginaalidele. Käesolevas määruses sätestatud kava kohaldamisel on püügivõimalus koguseliselt kindlaks määratud kalapüügiõigus, mis on väljendatud püügikoormuse ja/või saagina.
- (23) Selleks et tagada läbipaistev juurdepääs püügile ja kalastussuremuse sihttaseme saavutamine, tuleks vastu võtta liidu püügikoormuse reguleerimise kord traalide jaoks, mis on Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide peamine püügivahend. Selleks on asjakohane kindlaks määrata püügikoormuse rühmad, mille suhtes nõukogu kehtestab igal aastal maksimaalse lubatud püügikoormuse, mida väljendatakse püügipäevade arvuna. Vajaduse korral peaks püügikoormuse reguleerimise kord hõlmama ka muid püügivahendeid.
- (24) Võttes arvesse peaaegu kõikide Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide muret tekitavat olukorda ja pidades silmas praeguse suure kalastussuremuse vähendamist, peaks püügikoormuse reguleerimise korra kehtestamisega kaasnema püügikoormuse oluline vähendamine käesolevas määruses sätestatud kava esimesel rakendusaastal.
- (25) Nõukogu peaks arvesse võtma harrastuspüüki, kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et sellel on suur mõju asjaomaste liikide kalastussuremusele. Selleks võib nõukogu kehtestada püügikoormuse reguleerimise korra alusel püügivõimalused töenduslikuks kalapüügiks, võttes arvesse harrastuspüügi mahtu, ja/või vastu võtta muud harrastuspüüki piiravad meetmed.
- (26) Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et püügikoormuse reguleerimise kord ei ole käesolevas määruses sätestatud kava eesmärkide või sihttasemete saavutamiseks piisav, tuleks püügikoormuse reguleerimise korra täiendamiseks kehtestada lubatud kogupüügil põhinevad majandamismeetmed.
- (27) Liikmesriigid peaksid võtma erimeetmed, mis tagavad püügikoormuse reguleerimise korra tõhususe ja teostatavuse, sealhulgas rakendama püügikoormuse kvootide eraldamise meetodit vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 17, koostama laevade loetelu, andma välja kalapüügilubasid ning registreerima ja edastama asjakohased püügikoormuse andmed.
- (28) Noorkalade kasvualade ja tundlike elupaikade ning väikesemahulise kalapüügi kaitsmiseks tuleks rannikuvöönd regulaarselt reserveerida selektiivsemaks kalapüügiks. Seetõttu peaks käesolevas määruses sätestatud kavas kehtestama püügikeelupiirkonna ja -aja, millega keelatakse traalide kasutamine igal aastal kolmeks kuuks 100 m samasügavusjoonest madalamal.
- (29) Põhjalähedaste liikide suhtes tuleks võtta täiendavaid kaitsemeetmeid. Eelkõige on teaduslike nõuannete kohaselt asjakohane kehtestada täiendavad püügikeelupiirkonnad ja -ajad suurte kudekogumitega piirkondades, et kaitsta tõsiselt kahjustatud euroopa merluusi täiskasvanud isendeid.

- (30) Kaaspüügiliikide ja selliste põhjalähedaste liikide suhtes, mille kohta ei ole piisavalt andmeid, tuleks kohaldada ettevaatusprintsipi. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub vajadus võtta parandusmeetmeid, tuleks vastu võtta konkreetsed kaitsemeetmed kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18.
- (31) Käesolevas määruses sätestatud kavas tuleks ette näha täiendavad tehnilised kaitsemeetmed, mis võetakse vastu delegeeritud õigusaktidega. See on vajalik kava eesmärkide saavutamiseks, eelkõige seoses põhjalähedaste liikide kaitse ja selektiivsuse suurendamisega.
- (32) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustuse täitmiseks tuleks käesolevas määruses sätestatud kavas ette näha täiendavad majandamismeetmed kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18.
- (33) Selleks et võimaldada käesolevas määruses sätestatud kava õigel ajal kohandada tehnika ja teaduse arenguga, tuleks komisjonile anda õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu õigusakte käesoleva määruse täiendamiseks parandusmeetmete ja tehniliste kaitsemeetmetega, lossimiskohustuse täitmiseks ja kava teatavate osade muutmiseks. Eriti tähtis on see, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid peetaks kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes³¹ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada võrdne osalemine delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel, peavad Euroopa Parlament ja nõukogu saama kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel peab olema pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, kus arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (34) Otsese majandamishuviga liikmesriikide poolt ühiste soovitude esitamiseks tuleks kehtestada tähtaeg, nagu on ette nähtud määruses (EL) nr 1380/2013.
- (35) Käesolevas määruses sätestatud kava peaks võimaldama asjaomaste varude ja võimaluse korral kaaspüügivarude korrapäraselt teaduslikku seiret, et hinnata maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamisel tehtavaid edusamme.
- (36) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 10 lõike 3 kohaselt peaks komisjon korrapäraselt hindama käesoleva määruse asjakohasust ja tõhusust. Hindamine peaks järgima käesolevas määruses sätestatud kava korrapäraselt STECFi poolset hindamist teaduslike nõuannete põhjal ja tuginema sellele ning hindamine tuleks teha pärast esimest viit rakendusaastat ja seejärel iga viie aasta tagant. See ajavahemik võimaldab täielikult täita lossimiskohustust ning võtta vastu ja rakendada piirkondlikud meetmed, samuti näha nende mõju varudele ja püügile. Ka teadusasutused soovivad vähemalt viie aasta pikkust ajavahemikku.
- (37) Õiguskindluse huvides on asjakohane selgitada, et käesolevas määruses sätestatud kava eesmärkide saavutamiseks vastu võetud ajutisi peatamismeetmeid võib pidada toetuskõlblikeks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 508/2014³².

³¹ Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni vahel sõlmitud institutsioonidevaheline parema õigusloome kokkulepe ([ELT L 123, 12.5.2016, lk 1](#)).

³² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 ([ELT L 149, 20.5.2014, lk 1](#)).

- (38) Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 lõikele 4 hinnati enne käesolevas määruses sätestatud kava koostamist nõuetekohaselt selle võimalikku majanduslikku ja sotsiaalsel mõju³³,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK ÜLDSÄTTED

Artikkel 1 **Reguleerimise ja kohaldamisala**

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste varude kaitse ja säästva kasutamise mitmeaastane kava (edaspidi „kava“).
2. Käesolevat määrust kohaldatakse järgmiste varude suhtes:
 - (a) punakas aristiid (*Aristeus antennatus*) GFCMi alapiirkonnas 1;
 - (b) punakas aristiid (*Aristeus antennatus*) GFCMi alapiirkonnas 5;
 - (c) punakas aristiid (*Aristeus antennatus*) GFCMi alapiirkonnas 6;
 - (d) roosa süvahännak (*Parapenaeus longirostris*) GFCMi alapiirkonnas 1;
 - (e) roosa süvahännak (*Parapenaeus longirostris*) GFCMi alapiirkonnas 5;
 - (f) roosa süvahännak (*Parapenaeus longirostris*) GFCMi alapiirkonnas 6;
 - (g) roosa süvahännak (*Parapenaeus longirostris*) GFCMi alapiirkondades 9-10-11;
 - (h) hiidlehthännak (*Aristaeomorpha foliacea*) GFCMi alapiirkonnas 9;
 - (i) hiidlehthännak (*Aristaeomorpha foliacea*) GFCMi alapiirkonnas 10;
 - (j) hiidlehthännak (*Aristaeomorpha foliacea*) GFCMi alapiirkonnas 11;
 - (k) euroopa merluus (*Merluccius merluccius*) GFCMi alapiirkondades 1-5-6-7;
 - (l) euroopa merluus (*Merluccius merluccius*) GFCMi alapiirkondades 9-10-11;
 - (m) norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) GFCMi alapiirkonnas 5;
 - (n) norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) GFCMi alapiirkonnas 6;
 - (o) norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) GFCMi alapiirkonnas 9;
 - (p) norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) GFCMi alapiirkonnas 11;
 - (q) harilik meripoisur (*Mullus barbatus*) GFCMi alapiirkonnas 1;
 - (r) harilik meripoisur (*Mullus barbatus*) GFCMi alapiirkonnas 5;
 - (s) harilik meripoisur (*Mullus barbatus*) GFCMi alapiirkonnas 6;
 - (t) harilik meripoisur (*Mullus barbatus*) GFCMi alapiirkonnas 7;
 - (u) harilik meripoisur (*Mullus barbatus*) GFCMi alapiirkonnas 9 ja

³³ Mõjuhinnang [pärast avaldamist lisada viide].

- (v) harilik meripoisur (*Mullus barbatus*) GFCMi alapiirkonnas 10.
3. Käesolevat määrust kohaldatakse kaaspüügiliikide suhtes, mis on püütud lõikes 1 osutatud liikide püügil Vahemere lääneosas. Seda kohaldatakse ka kõikide muude Vahemere lääneosas püütavate põhjalähedaste liikide suhtes, mille kohta ei ole piisavalt andmeid.
 4. Käesolevat määrust kohaldatakse lõigetes 2 ja 3 osutatud põhjalähedaste liikide tööndusliku ja harrastuspüügi suhtes, mis toimub liidu vetes või mida liidu kalalaevad teostavad Vahemere lääneosas asuvatest liidu vetest väljaspool.
 5. Käesoleva määrusega täpsustatakse ka lossimiskohustuse täitmist Vahemere lääneosas asuvates liidu vetes kõikide selliste liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 1 kohast lossimiskohustust.

Artikkel 2 **Mõisted**

Käesolevas määruses kasutatakse lisaks määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4, nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009³⁴ artiklis 4 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1967/2006 artiklis 2 sätestatud mõistetele järgmisi mõisteid:

- (1) „asjaomased varud“ – artikli 1 lõikes 2 sätestatud varud;
- (2) „F_{MSY}-vahemik“ – väärtuste vahemik, mis põhineb parimatel kättesaadavatel teaduslikel nõuannetel, eelkõige kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (edaspidi „STECF“) teaduslikel nõuannetel, ja mille puhul kõik sellesse vahemikku jäävad kalastussuremuse tasemed tagavad püügitava arvesse võttes ja praegustes keskmistes keskkonnatingimustes pikaajalises perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse, mõjutamata oluliselt kõnealuste varude taastootmist. Vahemikud peavad olema sellised, et pikas perspektiivis ei väheneks saagikus maksimaalse jätkusuutliku saagikusega võrreldes rohkem kui 5 %. Vahemiku ülempiir on kehtestatud nii, et varude vähenemise tõenäosus alla biomassi piirangu piirväärtuse (B_{LIM}) ei ületaks 5 %;
- (3) „F_{MSY} väärtus“ – hinnanguline kalastussuremus, mis asjaomast püügitava arvesse võttes ja praegustes keskkonnatingimustes annab pikas perspektiivis maksimaalse saagikuse;
- (4) „MSY_{FLOWER}“ – F_{MSY}-vahemiku väikseim väärtus;
- (5) „MSY_{FUPPER}“ – F_{MSY}-vahemiku suurim väärtus;
- (6) „F_{MSY}-vahemiku alumine osa“ – vahemik, mis sisaldab väärtusi alates MSY_{FLOWER} väärtusest kuni F_{MSY} väärtuseni;
- (7) „F_{MSY}-vahemiku ülemine osa“ – vahemik, mis sisaldab väärtusi alates F_{MSY} väärtusest kuni MSY_{FUPPER} väärtuseni;

³⁴ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 ([ELT L 343, 22.12.2009, lk 1](#)).

- (8) „B_{LIM}“ – biomassi piirangu piirväärtus, mis on väljendatud kudekarja biomassina ja esitatud parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal, eelkõige STECFi poolt, ning millest allpool võib taastootmisvõime olla vähenenud;
- (9) „B_{PA}“ – preventiivne piirväärtus, mis on väljendatud kudekarja biomassina ja esitatud parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal, eelkõige STECFi poolt, ning mis tagab, et kudekarja biomassil on väiksem kui 5 % suurune tõenäosus jääda alla B_{LIM} taseme;
- (10) „püügikoormuse rühm“ – liikmesriigi laevastiku korraldusüksus, millele on kehtestatud maksimaalne lubatud püügikoormus;
- (11) „püügipäev“ – kalendripäev ajavahemikus kella 00.00–24.00, mille jooksul toimub püügitegevus;
- (12) „Vahemere lääneosa“ – GFCMi geograafilised alapiirkonnad 1 (Alboráni mere põhjaosa), 2 (Alboráni saar), 5 (Baleaari saared), 6 (Põhja-Hispaania), 7 (Lioni laht), 8 (Korsika saar), 9 (Liguuria ja Türeeeni mere põhjaosa), 10 (Türeeeni mere lõunaosa) ja 11 (Sardiinia saar), nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1343/2011³⁵ I lisas.

Artikkel 3 **Eesmärgid**

1. Kava aitab saavutada ühise kalanduspoliitika eesmäärke, mis on loetletud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2, eelkõige kohaldades kalavarude majandamisel ettevaatusprintsipi põhinevat lähenemisviisi, ning selle eesmärk on tagada, et mere elusressursside kasutamisel taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.
2. Kava aitab teha lõpu tagasiheitele, vältides ja piirates soovimatut püüki võimalikult suures ulatuses, ning täita määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud lossimiskohustust liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõtusid ja käesolevat määrust.
3. Kavaga rakendatakse ökosüsteemipõhist lähenemisviisi kalavarude majandamisele, et viia miinimumini püügitegevuse negatiivne mõju mere ökosüsteemile. See peaks olema kooskõlas liidu keskkonnaalaste õigusaktidega, eelkõige direktiivi 2008/56/EÜ artikli 1 lõikes 1 sätestatud eesmärgiga saavutada 2020. aastaks hea keskkonnaseisund ning direktiivi 2009/147/EÜ artiklites 4 ja 5 ning nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ artiklites 6 ja 12 sätestatud eesmärkidega.
4. Kavaga püütakse eelkõige:
 - (a) tagada direktiivi 2008/56/EÜ I lisas esitatud tunnuses 3 kirjeldatud tingimuste täitmine ja
 - (b) aidata täita direktiivi 2008/56/EÜ I lisas esitatud teisi asjaomaseid tunnuseid vastavalt kalanduse osatähtsusele nende saavutamisel.

³⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamisemeetmeid ([ELT L 347, 30.12.2011, lk 44](#)).

5. Kava kohaste meetmete võtmisel tuginetakse parimatele kättesaadavatele teaduslikele nõuannetele. Kui andmed on ebapiisavad, taotletakse asjaomaste varude samaväärset kaitsetaset.

II PEATÜKK SIHTTASEMED, KAITSE PIIRVÄÄRTUSED JA KAITSEMEETMED

Artikkel 4 ***Sihttasemed***

1. Asjaomaste varude kalastussuremuse sihttase, mis vastab artiklis 2 määratletud F_{MSY}-vahemikele, tuleb saavutada võimalikult kiiresti ning järk-järgult tõusvalt 2020. aastaks, misjärel tuleb seda hoida F_{MSY}-vahemikes.
2. Selle kava alusel taotletakse F_{MSY}-vahemike kindlaksmääramist, eelkõige STECFilt.
3. Pärast püügivõimaluste kindlaksmääramist kehtestab nõukogu need määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt asjaomaste varude kogumite jaoks F_{MSY}-vahemikus, mis on sel ajal kõige ohuallimate varude kohta kättesaadav.
4. Erandina lõigetest 1 ja 3 võib püügivõimalused kehtestada F_{MSY}-vahemikest madalamal tasemel.
5. Erandina lõigetest 3 ja 4 võib püügivõimalused kehtestada sel ajal kõige ohuallimate varude kohta kättesaadavast F_{MSY}-vahemikust kõrgemal tasemel, tingimusel et kõik asjaomased varud ületavad B_{PA} taset:
 - (a) kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamiseks segapüügi puhul;
 - (b) kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik varudele tekitatava liigisisese või liikidevahelisest dünaamikast tingitud tõsise kahju vältimiseks või
 - (c) selleks, et järjestikuste aastate püügivõimaluste erinevused ei ületaks 20 %.

Artikkel 5 ***Kaitse piirväärtused***

Artikli 6 kohaldamisel taotletakse kava alusel eelkõige STECFilt järgmiste kaitse piirväärtuste kindlaksmääramist:

- (a) kudekarja biomassina väljendatud preventiivsed piirväärtused (B_{PA}) ja
- (b) kudekarja biomassina väljendatud biomassi piirangu piirväärtused (B_{LIM}).

Artikkel 6 ***Kaitsemeetmed***

1. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et asjaomaste varude kudekarja biomass on väiksem kui preventiivne piirväärtus (B_{PA}), võetakse parandusmeetmeid, et tagada

asjaomaste varude kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Eelkõige tuleb erandina artikli 4 lõigetest 3 ja 5 kehtestada püügivõimalused tasemel, mis vastab FMSY-vahemikus vähendatud kõige ohualtimate varude kalastussuremusele, võttes arvesse biomassi vähenemist.

2. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et asjaomaste varude kudekarja biomass on väiksem kui biomassi piirangu piirväärtus (BLIM), võetakse täiendavaid parandusmeetmeid, et tagada varude kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Eelkõige võib erandina artikli 4 lõigetest 3 ja 5 peatada nende meetmetega asjaomaste varude sihtpüügi ja vastavalt vähendada püügivõimalusi.
3. Käesolevas artiklis osutatud parandusmeetmed võivad olla:
 - (a) käesoleva määruse artiklite 7, 8, 11, 12, 13 ja 14 kohased meetmed ning
 - (b) määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 12 ja 13 kohased erakorralised meetmed.
4. Kui kudekarja biomass on artiklis 5 osutatud tasemetest väiksem, sõltub käesolevas artiklis osutatud meetmete valik olukorra laadist, tõsidusest, kestusest ja kordumisest.

III PEATÜKK PÜÜGIVÕIMALUSED

Artikkel 7

Püügikoormuse reguleerimise kord

1. Püügikoormuse reguleerimise korda kohaldatakse kõikide laevade suhtes, mis tegelevad traalpüügiga I lisas kindlaks määratud piirkondades ja kuuluvad I lisas nimetatud pikkusekategoriasse.
2. Nõukogu määrab igal aastal vastavalt teaduslikele nõuannetele liikmesriigiti kindlaks iga püügikoormuse rühma maksimaalse lubatud püügikoormuse.
3. Kava rakendamise esimesel aastal vähendatakse maksimaalset lubatud püügikoormust vastavalt teaduslikele nõuannetele oluliselt allapoole lõikes 4 sätestatud lähtetaset.
4. Lõikes 3 osutatud lähtetase määratakse kindlaks järgmiselt:
 - (a) käesoleva määruse esimesel kohaldamisaastal arvutatakse iga püügikoormuse rühma lähtetase keskmise püügikoormusena, mis on väljendatud püügipäevade arvuna ajavahemikul 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2017, võttes arvesse ainult selles ajavahemikus püügiga tegelevaid laevu;
 - (b) käesoleva määruse järgmistel kohaldamisaastatel on lähtetasemeks igal aastal eelmise aasta maksimaalne lubatud püügikoormus.
5. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et muude püügivahenditega kui traalidega püütakse teatavaid liike märkimisväärsel hulgal, määratakse nende teaduslike nõuannete põhjal kindlaks konkreetse püügivahendi (konkreetsete püügivahendite) püügikoormus.

6. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub harrastuspüügi suur mõju konkreetse varu kalastussuremusele, võib nõukogu püügivõimaluste kindlaksmääramisel harrastuspüüki piirata, et vältida kalastussuremuse üldise sihttaseme ületamist.

Artikkel 8
Lubatud kogupüük

Kui parimatest kättesaadavatest teaduslikest nõuannetest nähtub, et püügikoormuse reguleerimise kord ei ole artiklites 3 ja 4 sätestatud eesmärkide ja sihttasemete saavutamiseks piisav, võtab nõukogu vastu lubatud kogupüügil põhinevad täiendavad majandamismeetmed.

Artikkel 9
Liikmesriikide kohustused

1. Liikmesriigid haldavad maksimaalset lubatud püügikoormust vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklites 26–34 sätestatud tingimustele.
2. Iga liikmesriik otsustab, millist meetodit kasutada maksimaalse lubatud püügikoormuse eraldamiseks tema lipu all sõitvatele üksikutele laevadele või laevarühmadele vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 17 sätestatud kriteeriumidele. Liikmesriigid peavad eelkõige:
 - (a) kasutama läbipaistvaid ja objektiivseid kriteeriume, sealhulgas selliseid, mis on keskkonnaval, sotsiaalset või majanduslikku laadi;
 - (b) jaotama riiklikud kvoodid õiglaselt laevastiku segmentide vahel, võttes arvesse traditsioonilist ja väikesemahulist kalapüüki, ja
 - (c) andma liidu laevadele stiimulid selektiivsete püügivahendite kasutuselevõtuks või väiksema keskkonnamõjuga püügitehnikate kasutamiseks.
3. Kui liikmesriik lubab tema lipu all sõitvatel laevadel tegeleda traalpüügiga, tagab ta, et selline püük on piiratud kuni 12 tunniga ühel püügipäeval ja viie püügipäevaga nädalas või samaväärse piiranguga.
4. Iga liikmesriik väljastab tema lipu all sõitvatele laevadele I lisas osutatud alade jaoks püügiloa kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 7.
5. Liikmesriigid tagavad, et lõike 4 kohaselt välja antud püügilubadele vastav brutoregistertonnides ja kilovattides väljendatud püügivõimsus ei suurene kava kohaldamisaja jooksul.
6. Iga liikmesriik koostab ja säilitab selliste laevade loetelu, millel on lõikes 4 osutatud püügiluba, ning teeb selle komisjonile ja teistele liikmesriikidele kättesaadavaks. Liikmesriigid esitavad oma loetelu esimest korda kolme kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist ja seejärel hiljemalt iga aasta 30. novembriks.
7. Liikmesriigid jälgivad oma püügikoormuse reguleerimise korda ja tagavad, et artiklis 7 osutatud maksimaalne lubatud püügikoormus ei ületa kehtestatud piirmäärasid.

Artikkel 10
Asjaomaste andmete esitamine

1. Liikmesriigid registreerivad püügikoormuse andmed ja esitavad need komisjonile kooskõlas nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 33 ja komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 404/2011³⁶ artiklitega 146c–146e.
2. Püügikoormuse andmed esitatakse koondandmetena kuude kaupa ja need sisaldavad II lisas sätestatud teavet. Koondandmete vorming on UN/CEFACTi standardil P1000-12 põhinev XML-skeemi definitsioon.
3. Liikmesriigid esitavad lõikes 1 osutatud püügikoormuse andmed komisjonile enne iga kuu 15. kuupäeva.

IV PEATÜKK
TEHNILISED KAITSEMEETMED

Artikkel 11
Suletud püügipiirkonnad

1. Lisaks nõukogu määruse (EÜ) nr 1967/2006 artiklis 13 sätestatule on traalide kasutamine Vahemere lääneosas keelatud igal aastal alates 1. maist kuni 31. juulini 100 m samasügavusjoonest madalamal.
2. Kahe aasta jooksul pärast käesoleva määruse vastuvõtmist kehtestavad asjaomased liikmesriigid teaduslike nõuannete põhjal muud suletud püügipiirkonnad, kus on leitud tõendeid noorkalade suure kontsentratsiooni ja põhjalähedaste liikide, eriti asjaomaste liikide koelmute kohta.
3. Juhul kui lõikes 2 osutatud suletud püügipiirkonnad mõjutavad mitme liikmesriigi kalalaevu, on komisjonil õigus võtta teaduslike nõuannete põhjal kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 8 ja käesoleva määruse artikliga 18 vastu delegeeritud õigusaktid, millega kehtestatakse asjaomased suletud piirkonnad.

Artikkel 12
***Kaaspüügivarude ja selliste põhjalähedaste varude majandamine,
mille kohta ei ole piisavalt andmeid***

1. Käesoleva määruse artikli 1 lõikes 3 osutatud varusid majandatakse vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 8 määratletud ettevaatusprintsiiibil põhinevale lähenemisviisile kalavarude majandamisele.
2. Käesoleva määruse artikli 1 lõikes 3 osutatud varude majandamise meetmete, eelkõige käesoleva määruse artiklis 13 loetletud tehniliste kaitsemeetmete kehtestamisel võetakse arvesse parimaid kättesaadavaid teaduslikke nõuandeid.

³⁶ Komisjoni 8. aprilli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 404/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad ([ELT L 112, 30.4.2011, lk 1](#)).

Artikkel 13
Muud tehnilised kaitsemeetmed

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 18 vastu käesolevat määrust täiendavad delegeeritud õigusaktid, millega kehtestatakse järgmised tehnilised kaitsemeetmed:
 - (a) püügivahendi omaduste, eeskätt võrgusilma suuruse, konksu suuruse, konksude arvu, püügivahendi konstruktsiooni, võrguniidi jämeduse või püügivahendi suuruse kindlaksmääramine või selektiivsust parandavate lisavahendite kasutamine;
 - (b) püügivahendi kasutamise, eeskätt veesoleku aja ja püügivahendi kasutamise sügavuse piiramine, et parandada selektiivsust;
 - (c) püügi keelustamine või piiramine teatavates piirkondades või ajavahemikes, et kaitsta kudevaid ja noorkalu, varude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemaid kalu või sihtliiki mittekuuluvaid kalaliike;
 - (d) püügi keelustamine või piiramine teatavates piirkondades või ajavahemikes, et kaitsta ohualteid ökosüsteeme ja liike;
 - (e) käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate varude kaitseks alammõõtude kehtestamine, et tagada mereelustiku noorisendite kaitse,
 - (f) harrastuspüüki puudutavad kaitsemeetmed ja
 - (g) muid selektiivsusega seotud näitajaid puudutavad kaitsemeetmed.
2. Lõikes 1 osutatud meetmed peavad aitama saavutada artiklis 3 sätestatud eesmärged.
3. Artikli 15 lõikes 2 osutatud ühiste soovitude puudumisel ja pärast kõnealuses artiklis sätestatud kohaldatavate tähtaegade möödumist on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 18 vastu käesolevat määrust täiendavad delegeeritud õigusaktid, võttes vastu lõikes 1 loetletud meetmed, juhul kui teaduslikest nõuannetest nähtub konkreetsete meetmete vajadus, et tagada käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate varude majandamine vastavalt artiklile 3.

V PEATÜKK
LOSSIMISKOHUSTUS

Artikkel 14
Lossimiskohustusega seotud sätted

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 15 kõikide Vahemere lääneosa liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohast lossimiskohustust, vastu käesolevat määrust täiendavad delegeeritud õigusaktid, võttes vastu seda kohustust puudutavad üksikasjalikud meetmed, nagu on sätestatud artikli 15 lõike 5 punktides a–e või määruses (EL) nr 1380/2013.

VI PEATÜKK PIIRKONDADEKS JAOTAMINE

Artikkel 15 **Piirkondlik koostöö**

1. Käesoleva määruse artiklites 11, 12, 13 ja 14 osutatud meetmete suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõikeid 1–6.
2. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel võivad otsese majandamishuviga liikmesriigid esitada ühiseid soovitusi kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõikega 1:
 - (a) esimest korda hiljemalt 12 kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist ja seejärel iga kord 12 kuu jooksul pärast kava mõju hinnangu esitamist vastavalt artikli 17 lõikele 2;
 - (b) meetmete kohaldamise aastale eelneva aasta 31. maiks ja/või
 - (c) kui nad peavad seda vajalikuks, eelkõige käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate varude olukorra järsu muutumise korral.
3. Käesoleva määruse artiklitest 11, 12, 13 ja 14 tulenevad õigused ei piira muude liidu õigusnormidega, sealhulgas määrusega (EL) nr 1380/2013 komisjonile antud volitusi.

VII PEATÜKK MUUDATUSED JA JÄRELMEETMED

Artikkel 16 **Kava muutmine**

1. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub artikli 1 lõikes 2 loetletud varude geograafilise jaotuse muutumine, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 18 vastu delegeeritud õigusaktid, millega muudetakse käesolevat määrust, kohandades selle muutuse kajastamiseks artikli 1 lõikes 2 ja I lisas nimetatud piirkondi.
2. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et artikli 1 lõikes 2 sätestatud varude loetelu tuleb muuta, võib komisjon esitada kõnealuse loetelu muutmise ettepaneku.

Artikkel 17 **Kava järelevalve ja hindamine**

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 50 ettenähtud aastaaruande esitamisel hõlmavad mõõdetavad näitajad asjaomaste varude ja võimaluse korral kaaspüügivarude F/F_{MSY} ja kudekarja biomassi aastahinnanguid. Neid võib teaduslikele nõuannetele tuginedes täiendada muude näitajatega.
2. Viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumist ja seejärel iga viie aasta tagant esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kava tulemuste ja mõju kohta

käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvatele varudele ja nende püügile, eriti seoses artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamisega.

VIII PEATÜKK MENETLUSSÄTTED

Artikkel 18

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklites 11, 12, 13, 14 ja 16 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne selle tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt viieks aastaks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne tähtaja möödumist.
3. Euroopa Parlament või nõukogu võib artiklites 11, 12, 13, 14 ja 16 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon iga liikmesriigi määratud ekspertidega vastavalt 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelisele parema õigusloome kokkuleppele.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artiklite 11, 12, 13, 14 ja 16 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist esitanud selle suhtes vastuväidet või kui nad on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

IX PEATÜKK EUROOPA MERENDUS- JA KALANDUSFOND

Artikkel 19

Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist antav toetus

Kava eesmärkide saavutamiseks võetud ajutisi peatamismeetmeid käsitatakse määruse (EL) nr 508/2014 artikli 33 lõike 1 punktide a ja c kohaldamisel püügitegevuse ajutise peatamisena.

X PEATÜKK LÕPPSÄTTED

Artikkel 20 ***Jõustumine***

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja